

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תוקפו של בועז ענותנותו של פלטי בן ליש - כדאמרן.												◇
מאי דכתיב (משלי ל"א) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה, רבות בנות עשו חיל - זה יוסף ובעוז, ואת עלית על כלנה - זה פלטי בן ליש.	רבי יוחנן:											◇
מאי דכתיב (משלי ל"א) שקר החן והבל היפי, שקר החן - זה יוסף, והבל היפי - זה בועז, יראת ה' היא תתהלל - זה פלטי בן ליש.	רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן:											◇
דבר אחר: שקר החן - זה דורו של משה, והבל היפי - זה דורו של יהושע, יראת ה' היא תתהלל - זה דורו של חזקיה.												◇
דבר אחר: שקר החן - זה דורו של משה ויהושע, והבל היפי - זה דורו של חזקיה, יראת ה' היא תתהלל - זה דורו של רבי יהודה ברבי אילעאי.												◇
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אילעאי שהיו ששה תלמידים מתכסין בטלית אחת ועוסקין בתורה.												◇
מת לו מת - אינו יוצא מפתח פלטרין שלו.	[רבנן]											◇
אם רוצה לצאת אחר המיטה - יוצא, שכן מציינו בדוד שיצא אחר מיטתו של אבנר, שנאמר (שמואל ב' ג) והמלך דוד הלך אחר המטה.	רבי יהודה:											◇
לא היה הדבר אלא לפייס את העם	אמרו לו:											◇
וכשמברין אותו כל העם מסובין על הארץ, והוא מיסב על הדרגש.												■
מקום שנהגו נשים לצאת אחר המיטה - יוצאות, לפני המיטה - יוצאות.	תנו רבנן: [רבנן]											◇
לעולם נשים לפני המיטה יוצאות, שכן מציינו בדוד שיצא אחר מיטתו של אבנר, שנאמר (שמואל ב' ג) והמלך דוד הלך אחר המטה.	רבי יהודה:											◇
לא היה הדבר אלא לפייס את העם, ונתפייסו. שהיה דוד יוצא מבין האנשים ונכנס לבין הנשים, ויצא מבין הנשים ונכנס לבין האנשים, שנאמר (שמואל ב' ג) וידעו כל העם וכל ישראל כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר.	אמרו לו: [רבנן]											◇
מאי דכתיב (שמואל ב' ג) ויבא כל העם להברות את דוד, כתיב להכרות וקרינן להברות, בתחלה - להכרותו, ולבסוף - להברותו.	דרש רבא:											◇
מפני מה נענש אבנר - מפני שהיה לו למחות בשאול ולא מיחה.	רב יהודה אמר רב:											◇
מיחה, ולא נענה.	רבי יצחק:											◇
ושניהן מקרא אחד דרשו: (שמואל ב' ג) ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר ידיך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו.												■
מאן דאמר לא מיחה - הכי קאמר: ידיך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו, מאי טעמא לא מחית? (שמואל ב' ג) כנפול לפני בני עולה נפלת.	[רב]											■
ומאן דאמר מיחה ולא נענה, איתמהויי מתמה: הכמות נבל ימות? ידיך לא אסרות, ורגליך לא לנחשתים. מכדי מחויי מחית - מאי טעמא כנפול לפני בני עולה נפלת?	[רבי יצחק]											■
למאן דאמר מיחה - מאי טעמא איענש?												?
ששהא מלכות בית דוד שתי שנים ומחצה.	רב נחמן בר יצחק:											!
וכשמברין אותו כל.												■
מאי דרגש?												^
ערסא דגדא.	עולא:											!
מי איכא מידי דעד האידינא לא אותביניה והשתא מותבינן ליה?	רבנן לעולא:											?
מאי קושיא? דילמא מידי דהוה אאכילה ושתיה, דעד האידינא - לא אכילניה ולא אשקיניה, השתא - קא מוכלינן ליה וקא משקינן ליה.	מתקיף לה רבא:											?
אלא אי קושיא - הא קושיא: דרגש אינו צריך לכפותו, אלא זוקפו. ואי סלקא דעתך ערסא דגדא - אמאי אינו צריך לכפותו?												?
הכופה את מטו - לא מטתו בלבד הוא כופה, אלא כל מטות שיש לו בתוך ביתו הוא כופה.	והתניא:											?
מאי קושיא? דילמא מידי דהוה אמטה מיוחדת לכלים.												?

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם היתה מיוחדת לכלים - אינו צריך לכפותה.	דקתני:											כ.
אלא, אי קשיא הא קשיא:												כ.
דרגש - מתיר קרבישין והוא נופל מאיליו	רבן שמעון בן גמליאל:											כ.
ואי סלקא דעתך ערסא דגא קרבישין מי אית ליה?												כ.
מאי דרגש - ערסא דצלא.	אלא, כי אתא רבין אמר: אמר לי הווא מרבנן, ורב תחליפא שמיה, דהוה שכיח בשוקא דגילדא, ואמר ליה: רבי ירמיה אמר רבי יוחנן:											כ.
דרגש סירוגו מתוכו, מטה - סירוגו מעל גבה.	מיתיבי:											כ.
כלי עץ מאימתי מקבלין טומאה? המטה והעריסה - משישופם בעור הדג.												כ:
ואי מטה מסורגת (היא) מעל גבה - למה לי שיפת עור הדג?												כ:
אלא: הא והא מתוכו, מטה - אעולי ואפוקי בבויני, דרגש - אעולי ואפוקי באבקתא.												כ:
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבי יעקב אמר רבי יהושע בן לוי:											כ:
מטה שנקליטיה יוצאין - זוקפה, ודיו.	רבי יעקב בר אמי:											כ:
ומוציא למלחמת הרשות על פי בית דין של שבעים ואחד												מ
ופרוץ לעשות לו דרך, ואין ממחה בידו.												כ:
דרך המלך אין לו שיעור.												כ:
וכל העם בוזזין ונותנין לו, והוא נוטל חלק בראש.												כ:
אין מוציאין למלחמת הרשות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד	תנינא חדא זימנא:											כ:
אידי דתנא כל מילי דמלך, תנא נמי מוציאין למלחמת הרשות.												כ:
כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו.	רב יהודה אמר שמואל:											כ:
לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם, שנאמר (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.	רב:											כ:
כתנאי:												כ:
כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו	רבי יוסי:											כ:
לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם, שנאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.	רבי יהודה:											כ:
שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה.	וכן היה רבי יהודה אומר:											כ:
לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן, שנאמר (דברים י"ז) ואמרת אשימה עלי מלך וגו'.	רבי נהוראי:											כ:
זקנים שבדור - כהוגן שאלו, שנאמר (שמואל א' ח') תנה לנו מלך לשפטנו, אבל עמי הארץ שבהן קלקלו, שנאמר (שמואל א' ח') והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה, - ואינו יודע איזה מהן תחילה, כשהוא אומר (שמות י"ז) כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק, הוי אומר: להעמיד להם מלך תחילה, ואין כסא אלא מלך, שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) וישב שלמה על כסא ה' למלך. ועדיין אינו יודע אם לבנות להם בית הבחירה תחלה, או להכרית זרעו של עמלק תחלה, כשהוא אומר (דברים י"ב) והניח לכם מכל אויביכם וגו' והיה המקום אשר יבחר ה' וגו' - הוי אומר: להכרית זרעו של עמלק תחלה.	תניא, רבי אליעזר:											כ:
	תניא, רבי יוסי:											כ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
וכן בדוד הוא אומר: (שמואל ב' ז') ויהי כי ישב המלך דוד בביתו והל הניח לו מסביב, וכתוב (שמואל ב' ז') ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארוזים וגו'.													■	כ:
בתחילה מלך שלמה על העליונים שנאמר (מלכים א' ה') וישב שלמה על כסא ה', ולבסוף מלך על התחתונים, שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה.	ריש לקיש:												■ ◇	כ:
תפסח בסוף העולם ועזה בסוף העולם	חד: [רב/שמואל]												■ ◇	כ:
תפסח ועזה בהדי הדדי הוו יתבו וכשם שמלך על תפסח ועל עזה - כך מלך על כל העולם כולו	וחד: [רב/שמואל]												■ ◇	כ:
ולבסוף לא מלך אלא על ישראל, שנאמר (קהלת א') אני קהלת הייתי מלך על ישראל וגו', ולבסוף לא מלך אלא על ירושלים, שנאמר (קהלת א') דברי קהלת בן דוד מלך בירושלים, ולבסוף לא מלך אלא על מנתו, שנאמר (שיר השירים ב') הנה מטתו שלשלמה וגו', ולבסוף לא מלך אלא על מקלו, שנאמר (קהלת א') זה היה חלקי מכל עמלי.													■ ◇	כ:
מקלו	חד: [רב/שמואל]												■ ◇	כ:
גונדו.	וחד: [רב/שמואל]												■ ◇	כ:
הדר או לא הדר?													^	כ:
הדר	חד: [רב/שמואל]												■ ! ◇	כ:
לא הדר	וחד: [רב/שמואל]												■ ! ◇	כ:
מאן דאמר לא הדר - מלך והדויט, ומאן דאמר הדר - מלך והדויט ומלך.													■	כ:
פורץ לעשות לו דרך.													■	כ: <
אוצרות מלכים - למלך. ושאר ביהו שבזוין - מחצה למלך ומחצה לעם	תנו רבנן:												■ ◇	כ:
בשלמא אוצרות מלכים למלך - אורחא דמלתא, אלא שאר ביהו שבזוין מחצה למלך ומחצה לעם מנלן? - דכתיב וימשחו לה' לנגיד ולצדוק לכהן - מקיש נגיד לצדוק, מה צדוק - מחצה לו ומחצה לאחיו, אף נגיד - מחצה לו ומחצה לאחיו.	אביי לרב דימי, ואמרי לה לרב אחא:												■ ◇	כ: